

„Viešpats perėjo mūsų kelią“

Atsidavimas – pirmas žingsnis pasiaukojimo, džiaugsmo, meilės, vienybės su Dievu kelyje. Taip visas gyvenimas ir prisipildo palaimintos beprotystės, suvedančios mus su laime ten, kur žmogiška logika mato tik neigimą, kančią, skausmą. (Vaga, 2)

rugsėjo 23 d.

Kaip ir mūsų Viešpats, aš labai mėgstu kalbėti apie valtis ir tinklus, kad šios Evangelijos scenos skatintų

mus tvirtai ir konkrečiai pasiryžti. Šv. Lukas pasakoja, kad žvejams plaunant ir adant tinklus ant Genezareto ežero krantų, Jėzus priėjo prie pakrantėje pririštų valčių ir įlipo į vieną jų, kuri buvo Simono. Kaip paprastai Mokytojas įlipa ir į kiekvieno mūsų valtį! Kad apsunkintų mums gyvenimą, – skundžiasi kai kurie. Viešpats sutiko mus – jus ir mane – kiekvieną mūsų kelyje, kad švelniai, su meile apsunkintų mums gyvenimą.

Baigęs kalbėti Petro valtyje, Jis paragino žvejus: *duc in altum, et laxate retia vestra in capturam!* „Irkitės į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui!“ Kupini pasitikėjimo Kristaus žodžiais, jie paklūsta ir ištraukia galybę žuvų! Žiūrėdamas į Petrą, kuris, kaip ir Jokūbas su Jonu, negali atsitokėti, Viešpats sako: Nebijok! Nuo šiol jau žmonės žvejosi. Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį. (Dievo bičiuliai, 21)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/viespats-perejo-musu-
kelia/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/viespats-perejo-musukelia/) (2026-04-03)